

MYTHBUSTER:

ÎNSEAMNĂ CĂ INFRAȚIUNILE PREVENITE ÎNSEAMNĂ CĂ INFRAȚIUNILE AU FOST ÎNLĂTURATE?

De ce să se implementeze intervenții antiefracție când, ca rezultat, hoții își vor muta activitățile într-o altă zonă din apropiere? Uneori se crede că punerea în aplicare a intervențiilor de prevenire, cum ar fi camerele de supraveghere, îi va determina pur și simplu pe infractori să își mute activitățile în locații diferite, să își schimbe metodele sau să găsească noi ținte. Cu toate acestea, acesta este doar unul dintre posibilele rezultate pe care le poate aduce o intervenție. În practică, strămutarea infracțiunilor este deseori contrabalansată de alte două rezultate: încetarea infracțiunilor și difuzarea beneficiilor prevenirii infracțiunilor.¹

DEPLASAREA CRIMINALITĂȚII - MAI DEGRABĂ EXCEPȚIA DECÂT REGULA

Deplasarea infracțiunilor (cunoscută și sub numele de “efect de apă” sau “efect de propagare a infracțiunilor”) se referă la relocarea infracțiunilor dintr-un anumit loc, moment, țintă, metodă sau infractor în altul, ca urmare a unei inițiative de prevenire a infracțiunilor. Acest lucru se întâmplă atunci când o intervenție antiefracție îi forțează pe infractori să își schimbe metodele, trecând de la spargeri la jafuri armate; sau să își schimbe țintele, mutându-se într-o suburbie din apropiere în care intervenția nu este pusă în aplicare. Deplasarea se bazează pe ideea că, deși prevenirea situațională a criminalității reduce oportunitățile de infracțiune, nu abordează motivațiile infractorilor (de exemplu, faptul că un spărgător de locuințe ar putea comite o spargere pentru a finanța o dependență de substanțe care stă la baza acesteia). Acesta este motivul pentru care, pentru o lungă perioadă de timp, s-a presupus că prevenirea situațională îi determină pur și simplu pe infractori să își mute activitățile în locații apropiate pentru a continua să comită infracțiuni.²

Această ipoteză este întărită de diferitele tipuri de deplasare care pot fi distinse. În primul rând, *deplasarea temporală* înseamnă că momentul în care se va produce o infracțiune se va schimba. De exemplu, un hoț de buzunare va aștepta probabil ca o patrulă de poliție să se încheie înainte de a acționa. În al doilea rând, *deplasarea țintei* înseamnă că infractorii vor alege o altă țintă. O campanie împotriva furturilor din buzunare lansată de universități ar putea determina hoții de buzunare să se orienteze către populația în vârstă în locul studenților. În al treilea rând, *deplasarea spațială* înseamnă că infractorii se vor muta în altă locație. O intervenție împotriva furturilor din buzunare într-o gară ar putea forța hoții de buzunare să își mute infracțiunile într-o altă locație adecvată, cum ar fi o stație de autobuz aglomerată sau o stradă comercială din apropiere. În al patrulea rând, *deplasarea tactică* se referă la o situație în care infractorii își schimbă metodele obișnuite. Datorită unei intervenții împotriva furturilor din buzunare, infractorii își pot schimba tehnicile și pot pune în aplicare tehnici de diversivare în loc să jefuiască discret victimele neatente. În cele din urmă, *deplasarea infracțiunii* presupune o schimbare a tipului de infracțiune. Patrurile de poliție în locurile aglomerate ar putea forța hoții de buzunare să își schimbe abordarea și să facă o tranziție către furtul din magazine.³

Aceste tipuri diferite de deplasare fac dificilă detectarea cu precizie a posibilelor schimbări în ceea ce privește criminalitatea. Deplasarea este diversă, subtilă și inconsecventă, deoarece infractorii au multe alternative din care pot alege. În plus, unele schimbări tactice pot fi minore și nu toți infractorii gândesc și acționează în mod similar. Pentru a continua ilustrația, atunci când hoții de buzunare își mută eforturile în altă parte, această nouă metodă, țintă sau zonă a infracțiunii deplasate ar putea fi în afara districtului sau a zonei de concentrare a departamentului de poliție responsabil.⁴

Cu toate acestea, există tot mai multe dovezi care demonstrează că dislocarea infracțiunilor nu este un fenomen obișnuit. Atunci când are loc, este adesea vorba de o deplasare “inofensivă” a infracțiunilor. De exemplu, o patrulă de poliție pentru a preveni furturile din buzunare într-o gară aglomerată ar putea determina un număr mic de hoți de buzunare să își mute activitățile. Cu toate acestea, aceeași patrulă ar putea duce, de asemenea, la o scădere a altor fenomene, cum ar fi violența, vandalismul sau hărțuirea stradală. Acest lucru înseamnă că efectul său de deplasare este minor în comparație cu îmbunătățirile suplimentare create de acea patrulă.⁵

Deplasarea infracțiunilor prejudiciabile

În loc ca o intervenție să creeze îmbunătățiri (neașteptate), este posibil ca rezultatul pozitiv al unei intervenții să fie depășit de efectele sale negative. Acesta ar fi cazul în care inițiativele de prevenire în magazinele de vânzare cu amănuntul reduc furtul din magazine, dar în același timp generează mai multe spargerii în magazine sau provoacă o creștere a jafurilor în mijloacele de transport de livrare. Cu toate acestea, rămâne dificil de măsurat posibilele efecte de deplasare dăunătoare, iar atunci când acestea sunt observate, rezultatele sunt adesea neconcludente.⁶ Din acest motiv, este important să se evalueze proiectele de prevenire în mod eficient și consecvent. Acest lucru va facilita detectarea timpurie și va oferi șansa ca inițiativele să fie ajustate și îmbunătățite.⁷

Deplasarea nu este atât de frecventă pe cât se crede de obicei, în parte pentru că anumite tipuri de infracțiuni sunt legate de anumite spații, cunoscute și sub numele de hotspoturi.⁸ Punctele fierbinți sunt locații (de exemplu, un grup de străzi sau o piață aglomerată) în care infracționalitatea este concentrată pentru o perioadă mai lungă de timp. Prezența infracționalității în aceste locuri se datorează numeroaselor oportunități de comitere a infracțiunilor care se întâlnesc atât în timp, cât și în spațiu. Spre deosebire de ceea ce sugerează deplasarea, eliminarea acestor oportunități nu înseamnă automat că infractorii își vor muta activitățile.⁹

În primul rând, pentru ca deplasarea să aibă loc, criminalitatea ar trebui să fie inelastică. Acest lucru presupune că, indiferent de eforturile de prevenire, un hoț din magazine va fura în mod obișnuit o anumită cantitate de articole dintr-un anumit număr de magazine. Acest lucru înseamnă că securitatea în magazin sau plasarea de etichete electronice pe articole ar forța un hoț din magazine să se mute la un magazin care nu aplică aceste intervenții. Cu toate acestea, o mare parte a comportamentului infracțional este atât elastic, cât și variabil. Acesta este influențat de o oportunitate (de exemplu, un articol valoros, dar ușor de furat fără etichetă electronică) care se prezintă la momentul potrivit (de exemplu, într-un magazin aglomerat cu angajați neatenți). Dacă aceste casete nu sunt bifate, este posibil ca un hoț ocazional să nici nu ia în considerare furtul.¹⁰

În al doilea rând, deplasarea presupune un anumit nivel de mobilitate a infractorilor în ceea ce privește locul, timpul și metoda. Cu toate acestea, nu toți infractorii au un nivel ridicat de mobilitate. Nu este ușor pentru un spărgător de locuințe să se mute atunci când cartierul său obișnuit implementează strategii de întărire a țintelor, cum ar fi încuietori de uși și ferestre sau porți de acces pe alei.¹¹ Schimbarea locației oferă noi provocări și necesită mai multă pregătire prin găsirea unui nou mijloc de transport sau prin petrecerea unui timp suplimentar pentru a explora o nouă zonă. Toate acestea presupun un nivel de determinare în rândul infractorilor care nu este prezent în mod automat.¹²

Ar fi prea simplist să afirmăm că deplasarea nu poate avea loc. Cu toate acestea, există alte două rezultate care depășesc în mod frecvent impactul deplasării, și anume încetarea infracțiunilor și difuzarea beneficiilor prevenirii infracțiunilor.

ÎNCETAREA CRIMEI

Primul rezultat potențial al contracarării deplasării criminalității este încetarea infracțiunilor. Prin refuzarea unei ținte ușoare pentru infractori, se așteaptă ca mulți dintre aceștia să renunțe în loc să găsească o victimă, o țintă sau o metodă “înlocuitoare”. Există mai multe explicații în sprijinul acestei noțiuni.

În primul rând, o mare parte a infracționalității este legată de punctele fierbinți ale unui oraș, cum ar fi o zonă industrială care devine pustie după orele de închidere. Punerea în aplicare a unor măsuri de prevenire situațională, cum ar fi împrejmuirea perimetrului sau instalarea de încuietori de înaltă calitate și de iluminat automat, va reduce oportunitățile de comitere a infracțiunilor, făcându-le mai dificile și, prin urmare, mai puțin atractive pentru hoți.¹³

Pe lângă găsirea unei oportunități de succes, infractorii trebuie să cunoască în detaliu spațiile pe care le întâlnesc cu regularitate în timpul activităților lor. Hoții trebuie să știe ce clădiri să vizeze, ce măsuri de securitate să evite și cum să intre și să iasă rapid din zonă. Prin urmare, atunci când se reduc țintele adecvate din locația lor preferată, este mai probabil ca infracțiunea să înceteze decât să fie deplasată într-o zonă mai puțin cunoscută.¹⁴

În cele din urmă, anumiți infractori iau în considerare riscurile și eforturile necesare pentru a obține recompensa. Atunci când se iau măsuri preventive pentru a maximiza riscurile și eforturile, de exemplu prin securizarea perimetrului, riscurile de a fi prins vor începe să depășească posibilele recompense ale infracțiunii. În consecință, aceasta poate avea ca rezultat faptul că un infractor își abandonează planurile în loc să își deplaseze activitățile.¹⁵

DIFUZAREA BENEFICIILOR PREVENIRII CRIMINALITĂȚII

Un al doilea rezultat demn de remarcat este difuzarea beneficiilor prevenirii criminalității în zonele din apropiere care nu sunt vizate în mod deliberat.¹⁶ Această difuzare a beneficiilor (denumită și efect de bonus, efect de free rider sau efect multiplicator) are loc atunci când influența benefică a unei intervenții se extinde dincolo de locurile, persoanele sau tipurile de infracțiuni care sunt vizate în mod direct. Pur și simplu, efectele pozitive ale unei intervenții se extind dincolo de scopul inițial al intervenției. În plus, această răspândire pozitivă este obținută fără a utiliza resurse suplimentare. În practică, acest lucru ar însemna că o inițiativă eficientă de combatere a furturilor din locuințe într-un cartier are ca rezultat, de asemenea, mai puține spargerii în zonele învecinate.¹⁷

La fel ca în cazul deplasării, difuzarea beneficiilor are loc în diferite moduri. De exemplu, strategiile de întărire a țintelor (de exemplu, etichete de securitate sau cutii de păstrare pentru obiectele scumpe) în anumite magazine pot reduce, de asemenea, furtul din magazine în alte magazine care nu au astfel de strategii. Mai mult, aceste strategii ar putea determina hoții din magazine să evite cu totul alte întreprinderi (de exemplu, magazinele second-hand sau benzinăriile). O altă opțiune este ca o astfel de intervenție să reducă, de asemenea, și alte tipuri de infracțiuni, cum ar fi furtul de mărfuri. În cele din urmă, s-ar putea întâmpla ca, chiar și atunci când etichetele de securitate nu sunt funcționale, hoții din magazine să fie mai precauți înainte de a comite un furt.¹⁸

Micro- și macro-spații

Efectele de difuzie sunt la fel de dificil de măsurat ca și efectele de deplasare. Cu toate acestea, atunci când se investighează aceste efecte, accentul se pune în principal pe un efect proximal în cadrul micro-spațiilor (străzi sau suburbii învecinate), mai degrabă decât pe un efect la distanță (către regiuni sau țări învecinate).¹⁹ Acest lucru se datorează faptului că prevenirea situațională a criminalității se concentrează în principal asupra unor tipuri specifice de infracțiuni în cadrul unor micro-spații specifice. Aceasta încearcă să prevină spargerile în cartiere prin identificarea și reducerea oportunităților de furt, de exemplu prin montarea de bariere pe aleile mici.²⁰ Cu toate acestea, atât dislocarea infracțiunilor, cât și difuzarea beneficiilor pot avea loc, de asemenea, în meso- și macro-spații, așa cum este cazul criminalității organizate.

Grupurile de crimă organizată au mult mai multă experiență, cunoștințe și resurse decât infractorii ocazionali. Acestea au acces la o rețea elaborată (internațională) care le ajută să ocolească eforturile de prevenire a criminalității situaționale. Traficanții de persoane, de exemplu, au mai multe șanse să găsească alternative și să deplaseze infracțiunea într-o altă regiune sau chiar țară, deoarece, în cazul lor, o cantitate mult mai mare de resurse, persoane și bani este în pericol.²¹

Este important să se recunoască faptul că ceea ce funcționează în micro-spații poate să nu funcționeze în macro-spații și viceversa, în special în ceea ce privește prevenirea situațională a criminalității, care se concentrează pe reducerea oportunităților de criminalitate create de anumite zone. Prin urmare, trebuie să identificăm ceea ce funcționează, pentru ce tip de infracțiune și în ce tip de spațiu, prin punerea în aplicare a unor practici bazate pe dovezi și prin evaluarea rezultatelor acestora.²²

Este clar că o reducere a criminalității este un rezultat mai probabil decât o deplasare a criminalității. Cu toate acestea, cum putem spori în mod deliberat efectul de difuzie pentru a crește răspândirea efectelor pozitive în alte zone?

În primul rând, factorii de decizie și practicienii pot stimula în mod deliberat efectul de difuzare. O metodă de a face acest lucru este prin intermediul publicității pe scară largă a inițiativelor locale de prevenire a criminalității. Atunci când sunt introduse noi camere de supraveghere în anumite locații, cum ar fi locurile de parcare sau piețele publice, municipalitatea poate promova această acțiune fără a numi în mod specific toate locațiile vizate. Acest lucru ajută prin faptul că îi determină pe infractori să creadă că intervenția este implementată pe o scară mai largă decât au estimat inițial. În mod similar, prin faptul că nu se stipulează în mod specific calendarul unor astfel de inițiative, infractorii sunt făcuți să creadă că supravegherea va începe mai devreme sau va dura mai mult decât este cazul în realitate. Toate acestea creează o amenințare falsă, dar și mai mare, de a fi reținuți.²³

O a doua metodă constă în introducerea unei mai mari flexibilități și variații în intervențiile de prevenire a criminalității. Inițiativele ar trebui să fie continue și aleatorii, în loc să fie distribuite uniform în cadrul aceleiași zone recurente. O mai mare varietate creează o incertitudine suplimentară în ceea ce privește riscul real de arestare a infractorilor. Adică, în loc să se organizeze o patrulă de poliție săptămânală pe aceeași stradă și la aceeași oră, aceste patrule ar putea fi organizate vizând diferite locații în zile stabilite aleatoriu. Această variabilitate crește riscul de a fi prins.²⁴

Mai complicate sunt intervențiile fixe de prevenire a criminalității, cum ar fi camerele de supraveghere sau încuietorile specializate pentru ferestre și uși. Acestea sunt statice și nu pot fi schimbate cu ușurință de la un moment la altul sau de la un loc la altul. Prin urmare, incertitudinea poate fi creată prin utilizarea unei comunicări mai generalizate. În loc să se facă publicitate pentru camere de securitate sau sisteme de alarmă pe o anumită clădire, la intrarea într-o zonă industrială ar putea fi afișată o etichetă preventivă CCTV pentru a genera confuzie și a crea un efect de siguranță în numere.²⁵

CONCLUZIE

Respingerea în totalitate a posibilității de deplasare a criminalității ar fi o respingere. Manifestările sale potențiale sunt atât de diverse, încât devine dificil să se examineze pe deplin fenomenul în toate aspectele sale posibile. Cu toate acestea, se poate afirma că, în general, încetarea infracționalității și difuzarea beneficiilor de prevenire a infracționalității prevalează asupra efectului negativ pe care îl reprezintă dislocarea infracționalității. În consecință, rezultatul final al unei prevenții situaționale eficiente a criminalității este o reducere generală a criminalității. În primul rând, prin reducerea oportunităților de săvârșire a infracțiunilor, riscurile și eforturile devin prea disproporționate în comparație cu posibilele recompense, ceea ce face ca infractorilor să le fie mai ușor să înceteze săvârșirea infracțiunilor în loc să depună un efort sporit pentru a le disloca. În al doilea rând, difuzarea beneficiilor creează o situație în care efectele pozitive ale unei inițiative de prevenire sunt diseminate în zonele învecinate. Efectul de difuzie poate fi, în plus, sporit în mod deliberat prin promovarea inițiativelor de prevenire. Acest lucru îi poate determina pe infractori să supraestimeze momentul, locul și intensitatea intervențiilor și poate genera o amenințare mai mare de reținere.

Note de subsol

- 1 Steven Lab, *Prevenirea criminalității: Approaches, Practices, and Evaluations (Abordări, practici și evaluări)*, ediția a 7-a, Londra: Routledge, 2016, 106.
- 2 Rob T. Guerette și Kate Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, *Criminology* 47 (2009), 1333. Laborator, *Prevenirea criminalității: Approaches, Practices, and Evaluations*, 106. René B.P. Hesseling, Displacement: A Review of the Empirical Literature, *Crime Prevention Studies* 3 (1994), 198. Rob T. Guerette, *Analyzing Crime Displacement and Diffusion*, Statele Unite ale Americii: Center for Problem-Oriented Policing, 2009, 3.
- 3 Guerette și Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1333. Lab, *Prevenirea criminalității: Approaches, Practices, and Evaluations*, 106. Elizabeth Rowe și alții, Crima organizată și corupția din sectorul public: A Crime Sprints Analysis of Tactical Displacement Risks, *Trends & Issues in Crime and Criminal Justice* 444 (2013), 1. David Weisburd și alții, Protocol: Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas, *Campbell Systematic Reviews* 7:1 (2011), 3. Hesseling, Displacement: A Review of the Empirical Literature, 198. Matthijs F. J. Vijlbrief, Looking for Displacement Effects: Exploring the Case of Ecstasy and Amphetamine in the Netherlands, *Trends in Organized Crime* 15 (2012), 199. Guerette, *Analyzing Crime Displacement and Diffusion*, 3.
- 4 Anthony A Braga, David Weisburd și Brandon Turchan, Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review, *Campbell Systematic Reviews* 15:3 (2019), 15-7. Weisburd și alții, Protocol: Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas, 3. Hesseling, Displacement: A Review of the Empirical Literature, 199. Cody W. Telep et al., Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas: A Systematic Review, *Journal of Experimental Criminology* 10 (2014), 516-7. Vijlbrief, Looking for Displacement Effects: Exploring the Case of Ecstasy and Amphetamine in the Netherlands, 209-11.
- 5 Shane D. Johnson, Rob T. Guerette și Kate Bowers, Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction, *Journal of Experimental Criminology* 10:4 (2014), 567. Hesseling, Displacement: A Review of the Empirical Literature, 219. Vijlbrief, Looking for Displacement Effects: Explorarea cazului ecstasy și al amfetaminei în Țările de Jos, 201. Guerette și Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1335. Weisburd și alții, Protocol: Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas, 3. Guerette, *Analyzing Crime Displacement and Diffusion*, 3-4.
- 6 Kate Bowers et al., Spatial Displacement and Diffusion of Benefits among Geographically Focused Policing Initiatives, *Campbell Systematic Reviews* 7:1 (2011), 4-5. Guerette și Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1334-5. Robert Barr și Ken Pease, Crime Placement, Displacement and Deflection, *Crime and Justice* 12 (1990), 289.
- 7 Rețeaua europeană de prevenire a criminalității, Evaluarea inițiativelor de prevenire a criminalității, seria Toolbox nr. 3, Bruxelles: EUCPN, 2013. Rețeaua europeană de prevenire a criminalității, Evaluarea inițiativelor de prevenire a criminalității: The Principles of Evaluation, Thematic paper No. 5, Bruxelles: EUCPN, 2013.
- 8 Guerette și Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1332-8. Johnson, Guerette și Bowers, Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction (Ce știm, ce nu știm și ce înseamnă pentru reducerea criminalității), 567. Academile naționale de științe, inginerie și medicină, *Proactive Policing: Effects on Crime and Communities*, Washington, DC: The National Academy Press, 2018, 330.
- 9 Anthony A. Braga, Martin A. Andresen și Brian A. Lawton, The Law of Crime Concentration at Places, *Journal of Quantitative Criminology* 33 (2017). Anthony A. Braga et al., Hot Spots Policing of Small Geographic Areas Effects on Crime, *Campbell Systematic Reviews* 15:3 (2019), 3. Guerette și Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1332-8. Johnson, Guerette și Bowers, Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction (Ce știm, ce nu știm și ce înseamnă pentru reducerea criminalității), 567. Academile Naționale de Științe, *Proactive Policing: Effects on Crime and Communities*, 330.
- 10 Laborator, *Prevenirea criminalității: Approaches, Practices, and Evaluations*, 108-9.
- 11 Rețeaua europeană de prevenire a criminalității, What Works to Prevent Domestic Burglary?, Bruxelles: EUCPN, 2021, 4.
- 12 Laborator, *Prevenirea criminalității: Approaches, Practices, and Evaluations*, 108-9. Guerette și Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1335-6. Anthony Braga, Andrew Papachristos și David Hureau, Hot Spots Policing Effects on Crime, *Campbell Systematic Reviews* 8:1 (2012), 30.
- 13 Johnson, Guerette și Bowers, Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction, 552-4. Anthony A. Braga, Protocol: Systematic Review of the Effects of Hot Spots Policing on Crime, *Campbell Systematic Reviews* 1:1 (2005), 2-3. Braga et al., Hot Spots Policing of Small Geographic Areas Effects on Crime, 2. Rețeaua europeană de prevenire a criminalității, What Works to Prevent Domestic Burglary?
- 14 Johnson, Guerette și Bowers, Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction, 552-3. Guerette și Bowers, Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations, 1336. Braga, Protocol: Systematic Review of the Effects of Hot Spots Policing on Crime, 2-3.
- 15 Karen Clarke Bullock, Ronald V. și Nick Tilley, *Situational Prevention of Organised Crimes*, Portland: Willan Publishing, 2010, 1-2.
- 16 Ronald Clarke și David Weisburd, Diffusion of Crime Control Benefits: Observations on the Reverse of Displacement, *Crime Prevention Studies* 2 (1994), 168-9. Kate Bowers, Shane Johnson și Rob T. Guerette, Protocol: Spatial Displacement and Diffusion of Benefits among Geographically Focused Policing Initiatives, *Campbell Systematic Reviews* 5:1 (2009), 1334. Braga, Weisburd și Turchan, Focused Deterrence Strategies Effects on Crime: A Systematic Review, 2. Johnson, Guerette și Bowers, Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction (Ce știm, ce nu știm și ce înseamnă pentru reducerea criminalității), 550. Academile Naționale de Științe, *Proactive Policing: Effects on Crime and Communities*, 330. Telep et al., Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas: A Systematic Review, 516. Lab, *Prevenirea criminalității: Approaches, Practices, and Evaluations*, 112. Braga, Papachristos și Hureau, Hot Spots Policing Effects on Crime, 31.
- 17 Clarke și Weisburd, Diffusion of Crime Control Benefits: Observații privind reversul deplasării, 168-9. Bowers, Johnson și Guerette, Protocol: Dislocarea spațială și difuzarea beneficiilor în cadrul inițiativelor de poliție cu orientare geografică, 1334. Guerette, *Analyzing Crime Displacement and Diffusion*, 4.
- 18 Guerette, *Analyzing Crime Displacement and Diffusion*, 4.
- 19 Johnson, Guerette și Bowers, Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What It Means for Crime Reduction (Ce știm, ce nu știm și ce înseamnă pentru reducerea criminalității), 550. Telep et al., Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas: A Systematic Review, 517.
- 20 Auzeen Shariati și Rob Guerette, Situational Crime Prevention, *Preventing Crime and Violence* 2017, 2. Rețeaua europeană de prevenire a criminalității, What Works to

- Prevent Domestic Burglary?
- 21 Vijlbrief, Looking for Displacement Effects: Explorarea cazului ecstasy și al amfetaminei în Țările de Jos, 209-11. Telep et al., Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas: A Systematic Review, 541. Ibidem, 544.
 - 22 Patricia Brantingham, Paul J. Brantingham și Wendy Taylor, Situational Crime Prevention as a Key Component in Embedded Crime Prevention, *Canadian Journal of Criminology & Criminal Justice* 47 (2005), 287.
 - 23 Nick Tilley, Seven Misconceptions of Situational Crime Prevention, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety* Routledge, 2005, 53. Telep et al., Displacement of Crime and Diffusion of Crime Control Benefits in Large-Scale Geographic Areas: A Systematic Review, 542. Clarke și Weisburd, Diffusion of Crime Control Benefits: Observations on the Reverse of Displacement, 174-7. Ronald V. Clarke, *Prevenirea situațională a criminalității*: Criminal Justice Press Monsey, NY, 1997, 33.
 - 24 Clarke și Weisburd, Diffusion of Crime Control Benefits: Observații privind reversul deplasării, 174.
 - 25 Ibidem.

Citare

EUCPN (2022). Înseamnă criminalitatea prevenită infracțiune dislocată?. Bruxelles: EUCPN.

Aviz juridic

Conținutul acestei publicații nu reflectă în mod necesar opinia oficială a niciunui stat membru al UE sau a vreunei agenții sau instituții a Uniunii Europene sau a Comunităților Europene.

Autori/editori

Sarah Bosman, ofițer de cercetare, secretariatul EUCPN.

Parte a proiectului "Secretariatul EUCPN", iunie 2022, Bruxelles
Cu sprijinul financiar al Fondului de Securitate Internă al Uniunii Europene - Poliția

Contact: www.eucpn.org